

overvejes at holde visse serviceerhverv, f.eks. detailhandel, uden for ordningen. Det foreslås, at industriministeren foretager den nærmere afgrænsning.

Ad 2

Som nævnt er det væsentligt at undgå, at investorerne kan få en øjeblikkelig likviditetsfordel, da det erfaringsmæssigt fører til useriøse investeringer. Omvendt er det vanskeligt at forestille sig, at der vil komme væsentlige indskud helt uden et skatteincitament.

Den enkleste og reneste form er fuldt fradrag for indskud i indkomstkatten og til gengæld fuld beskatning, når indskud og udbytte trækkes ud af selskaberne. I praksis betyder dette automatisk fradrag for tab. Erfaringerne med kapitalpensioner synes at vise, at dette incitament er stærkt nok til, at indskud faktisk foretages, men ikke så stærkt, at investorerne ikke interesserer sig for, hvordan kapitalen investeres.

Det er væsentligt at undgå, at udviklingsselskaberne kan bruges til skattefiduser. F.eks. må der være en bindingsperiode, så folk ikke blot kan foretage et indskud den 31. december og hæve det igen den 2. januar. Ligeledes må der stilles krav om, at en rimelig del af kapitalen faktisk investeres efter det angivne formål, så ordningen ikke misbruges til at foretage pensionsopsparinger uden realrenteafgift. Det er hensigtsmæssigt, at industriministeren fastsætter de nærmere regler herfor, jf. pkt. 3.

Ad 3

Det foreslås, at det skal stå enhver frit for at oprette et udviklingsselskab. Selskaberne skal dog registreres, og der skal stilles sådanne rimelige krav til selskaberne, at investorerne kan være sikre på, at det ikke er rene svindelforetagender. Det foreslås derfor, at industriministeren skal godkende de enkelte selskaber og føre tilsyn med dem. Endvidere skal ministeren udforme de nærmere regler for deres virke, jf. pkt. 1 og 2.